

**KONVENTA NDËRKOMBËTARE PËR
SHTYPJEN E AKTEVE TË
TERRORIZMIT BËRTHAMOR**

[Emblemë]

KOMBET E BASHKUARA

2005

Konventa Ndërkombëtare për Shtypjen e Akteve të Terrorizmit Bërthamor

Shtetet Palë të kësaj Konvente,

Duke pasur parasysh qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara në lidhje me ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare si dhe promovimin e fqinjësisë së mirë dhe marrëdhënieve miqësore dhe bashkëpunimit ndërmjet shteteve,

Duke kujtuar Deklaratën e datës 24 tetor 1995 me rastin e pesëdhjetëvjetorit të Kombeve të Bashkuara,

Duke njohur të drejtën e të gjitha shteteve për të zhvilluar dhe aplikuar energjinë bërthamore për qëllime paqësore dhe interesat e tyre legjitime në përfitimet e mundshme që mund të rrjedhin nga aplikimi paqësor i energjisë bërthamore,

Duke pasur parasysh Konventën për Mbrojtjen Fizike të Materialeve Bërthamore të vitit 1980,

Thellësisht të shqetësuar për përshkallëzimin mbarëbotëror të akteve të terrorizmit në të gjitha format dhe manifestimet e tij,

Duke kujtuar Deklaratën mbi Masat për Eliminimin e Terrorizmit Ndërkombëtar bashkëngjitur rezolutës 49/60 të Asamblesë së Përgjithshme të 9 dhjetorit 1994, në të cilën, ndër të tjera, Shtetet Anëtare të Kombeve të Bashkuara rikonfirmojnë solemnisht dënimin e tyre pa mëdyshje të të gjitha akteve, metodave dhe praktikave të terrorizmit si kriminale dhe të pajustificueshme, kudo dhe nga kushdo që janë kryer, duke përfshirë ato që rrezikojnë marrëdhëniet miqësore midis shteteve dhe popujve dhe kërcënojnë integritetin territorial dhe sigurinë e shteteve,

Duke vënë në dukje se Deklarata gjithashtu i nxiti shtetet që të rishikojnë urgjentisht fushëveprimin e dispozitave ligjore ndërkombëtare ekzistuese për parandalimin, shtypjen dhe eliminimin e terrorizmit në të gjitha format dhe manifestimet e tij, me qëllim që të sigurohet se ekziston një kuadër ligjor gjithëpërfshirës që mbulon të gjitha aspektet e çështje,

Duke kujtuar Rezolutën e Asamblesë së Përgjithshme 51/210 të datës 17 dhjetor 1996 dhe Deklaratën për Plotësimin e Deklaratës së vitit 1994 mbi Masat për Eliminimin e Terrorizmit Ndërkombëtar të aneksuar në të,

Duke kujtuar gjithashtu se, në përputhje me rezolutën 51/210 të Asamblesë së Përgjithshme, u krijua një komitet i përkohshëm për të përpunuar, ndër të tjera, një konventë ndërkombëtare për shtypjen e akteve të terrorizmit bërthamor për të plotësuar instrumentet ekzistuese ndërkombëtare përkatëse,

Duke vënë në dukje se aktet e terrorizmit bërthamor mund të rezultojnë në pasojat më të rënda dhe mund të përbëjnë një kërcënim për paqen dhe sigurinë ndërkombëtare,

Duke vënë në dukje gjithashtu se dispozitat ligjore shumëpalëshe ekzistuese nuk i trajtojnë në mënyrë të përshtatshme këto sulme,

Duke qenë të bindur për nevojën urgjente për të rritur bashkëpunimin ndërkombëtar ndërmjet shteteve për hartimin dhe miratimin e masave të efektshme dhe praktike për parandalimin e akteve të tilla të terrorizmit dhe për ndjekjen dhe ndëshkimin e autorëve të tyre,

Duke vënë në dukje se aktivitetet e forcave ushtarake të shteteve rregullohen nga rregulla të së drejtës ndërkombëtare jashtë kuadrit të kësaj Konvente dhe se përjashtimi i veprimeve të caktuara nga mbulimi i kësaj Konvente nuk pranon ose bën akte të ligjshme përndryshe të paligjshme, ose përjashton ndjekjen penale sipas ligjeve të tjera,

Kanë rënë dakord për sa vijon:

Neni 1

Për qëllim të kësaj Konvente:

1. "Materiali radioaktiv" nënkupton materialin bërthamor dhe substanca të tjera radioaktive që përmbajnë nuklide të cilat i nënshtrohen shpërbërjes spontane (një proces i shoqëruar nga emetimi i një ose më shumë llojeve të rrezatimit jonizues, si grimcat alfa, beta, neutron dhe rrezet gama) dhe që për shkak të vetive të tyre radiologjike ose të zbrërthyeshme, mund të shkaktojnë vdekje, lëndime të rënda trupore ose dëme thelbësore në pronë ose në mjedis.

2. "Material bërthamor" nënkupton plutonium, përveç atij me përqendrim izotop që kalon 80 për qind në plutonium-238; uranium-233; uranium i pasuruar në izotopin 235 ose 233; uranium që përmban përzierjen e izotopeve që gjenden në natyrë, përveçse në formën e xeherorëve ose mbetjeve të xeherorëve; ose çdo material që përmban një ose më shumë nga sa më sipër;

Ku "uraniu i pasuruar në izotopin 235 ose 233" nënkupton uraniumin që përmban izotopin 235 ose 233 ose të dyja në një sasi të tillë që raporti i bollëkut të shumës së këtyre izotopeve me izotopin 238 është më i madh se raporti i izotopit 235 me izotopi 238 që gjendet në natyrë.

3. "Objekt bërthamor" do të thotë:

(a) Çdo reaktor bërthamor, duke përfshirë reaktorët e instaluar në anije, automjete, avionë ose objekte hapësinore për t'u përdorur si burim energjie për të shtyrë këto anije, automjete, avionë ose objekte hapësinore ose për çdo qëllim tjetër;

(b) Çdo impiant ose mjet transporti që përdoret për prodhimin, ruajtjen, përpunimin ose transportin e materialit radioaktiv.

4. "Pajisje" do të thotë:

(a) Çdo pajisje shpërthyes bërthamore; ose

(b) Çdo pajisje për shpërndarjen e materialit radioaktiv ose që lëshon rrezatim, e cila, për shkak të vetive radiologjike, mund të shkaktojë vdekje, lëndime të rënda trupore ose dëme thelbësore në pronë ose në mjedis.

5. “Objekt shtetëror ose qeveritar” përfshin çdo objekt ose mjet transporti të përhershëm ose të përkohshëm që përdoret ose zotërohet nga përfaqësues të një shteti, anëtarë të një qeverie, legjislatura ose gjyqësori apo nga zyrtarë ose punonjës të një shteti ose çdo autoriteti ose entiteti tjetër publik ose nga punonjës ose zyrtarë të një organizate ndërqeveritare në lidhje me detyrat e tyre zyrtare.

6. “Forcat ushtarake të një shteti” do të thotë forcat e armatosura të një shteti, të cilat janë të organizuara, trajnuara dhe pajisura sipas ligjit të brendshëm për qëllimin kryesor të mbrojtjes ose sigurisë kombëtare dhe personat që veprojnë në mbështetje të atyre forcave të armatosura që janë nën komandën, kontrollin dhe përgjegjësinë e tyre formale.

Neni 2

1. Çdo person kryen një vepër penale sipas kuptimit të kësaj Konvente nëse ai person në mënyrë të paligjshme dhe të qëllimshme:

(a) Zotëron material radioaktiv ose prodhon ose zotëron një pajisje:

(i) Me qëllim për të shkaktuar vdekje ose lëndim të rëndë trupor; ose

(ii) Me qëllimin për të shkaktuar dëme thelbësore në pronë ose në mjedis;

(b) Përdor në çfarëdo mënyre material ose pajisje radioaktive ose përdor apo dëmton një objekt bërthamor në një mënyrë që çliron ose rrezikon çlirimin e materialit radioaktiv:

(i) Me qëllim për të shkaktuar vdekje ose lëndim të rëndë trupor; ose

(ii) Me qëllimin për të shkaktuar dëme thelbësore në pronë ose në mjedis; ose

(iii) Me qëllimin për të detyruar një person fizik ose juridik, një organizatë ndërkombëtare ose një shtet të bëjë ose të përmbahet nga kryerja e një akti.

2. Çdo person gjithashtu kryen një vepër penale nëse ai person:

(a) Kërcënon, në rrethana që tregojnë besueshmërinë e kërcënimit, se do të kryejë një vepër penale siç përcaktohet në paragrafin 1 (b) të këtij neni; ose

(b) Kërkon në mënyrë të paligjshme dhe të qëllimshme materiale radioaktive, një pajisje ose një objekt bërthamor me kërcënim, në rrethana që tregojnë besueshmërinë e kërcënimit ose me përdorimin e forcës.

3. Çdo person kryen një vepër penale edhe nëse ai person tenton të kryejë një vepër penale të përcaktuar në paragrafin 1 të këtij neni.

4. Çdo person gjithashtu kryen një vepër penale nëse ai person:

(a) Merr pjesë si bashkëpunëtor në një vepër penale të përcaktuar në paragrafin 1, 2 ose 3 të këtij neni; ose

(b) Organizon ose udhëzon të tjerët të kryejnë një shkelje të përcaktuar në paragrafin 1, 2 ose 3 të këtij neni; ose

(c) Në çdo mënyrë tjetër kontribuon në kryerjen e një ose më shumë veprave penale të përcaktuara në paragrafin 1, 2 ose 3 të këtij neni nga një grup personash që veprojnë me qëllim të përbashkët; një kontribut i tillë do të jetë i qëllimshëm dhe ose do të bëhet me synimin për të çuar më tej veprimtarinë e përgjithshme kriminale ose qëllimin e grupit ose do të bëhet duke pasur dijeni për qëllimin e grupit për të kryer veprën ose veprat penale në fjalë.

Neni 3

Kjo Konventë nuk do të zbatohet kur shkelja është kryer brenda një shteti të vetëm, shkelësi i dyshuar dhe viktimat janë shtetas të atij shteti, shkelësi i dyshuar gjendet në territorin e atij shteti dhe asnjë shtet tjetër nuk ka bazë sipas nenit 9, paragrafi 1 ose 2, për të ushtruar juridiksion, përveç se dispozitat e neneve 7, 12, 14, 15, 16 dhe 17 do të zbatohen, nëse është e përshtatshme, në ato raste.

Neni 4

1. Asgjë në këtë Konventë nuk do të cenojë të drejtat, detyrimet dhe përgjegjësitë e tjera të shteteve dhe individëve sipas së drejtës ndërkombëtare, në veçanti qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara dhe të drejtën ndërkombëtare humanitare.

2. Aktivitetet e forcave të armatosura gjatë një konflikti të armatosur, siç kuptohen këto terma në të drejtën ndërkombëtare humanitare, të cilat rregullohen nga ai ligj, nuk rregullohen nga kjo Konventë dhe aktivitetet e ndërmarra nga forcat ushtarake të një shteti në ushtrimin e detyrave të tyre zyrtare, përderisa ato rregullohen nga rregulla të tjera të së drejtës ndërkombëtare, nuk rregullohen nga kjo Konventë.

3. Dispozitat e paragrafit 2 të këtij neni nuk do të interpretohen si miratim apo bërje e veprimeve të ligjshme përndryshe të kundërligjshme, apo si pengim i ndjekjes sipas ligjeve të tjera.

4. Kjo Konventë nuk trajton dhe as nuk mund të interpretohet se trajton, në asnjë mënyrë, çështjen e ligjshmërisë së përdorimit ose kërcënimit të përdorimit të armëve bërthamore nga shtetet.

Neni 5

Çdo Shtet Palë do të miratojë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme:

- (a) Për të përcaktuar si vepra penale sipas ligjit të tij kombëtar veprat penale të përcaktuara në nenin 2;
- (b) Për t'i bërë ato vepra penale të dënueshme me dënime të përshtatshme që marrin parasysh natyrën e rëndë të këtyre veprave.

Neni 6

Secili Shtet Palë do të miratojë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme, duke përfshirë, sipas rastit, legjislacionin e brendshëm, për të siguruar që aktet kriminale brenda objektit të kësaj Konvente, veçanërisht kur ato synohen ose llogariten të provokojnë një gjendje terrori në publikun e gjerë ose në një grup personash ose persona të caktuar, në asnjë rrethanë nuk justifikohen me konsiderata të natyrës politike, filozofike, ideologjike, racore, etnike, fetare ose të tjera të ngjashme dhe dënohen me dënime në përputhje me natyrën e tyre të rëndë.

Neni 7

1. Shtetet Palë do të bashkëpunojnë duke:

(a) Marrë të gjitha masat praktike, përfshirë, nëse është e nevojshme, përshtatjen e legjislacionit të tyre kombëtar, për të parandaluar dhe kundërshtuar përgatitjet në territoret e tyre përkatëse për kryerjen brenda ose jashtë territorit të tyre të veprave të përcaktuara në nenin 2, përfshirë masat për të ndaluar në territoret e tyre aktivitetet e paligjshme të personave, grupeve dhe organizatave që inkurajojnë, nxisin, organizojnë, financojnë me vetëdije ose ofrojnë me vetëdije asistencë ose informacion teknik ose angazhohen në kryerjen e këtyre veprave;

(b) Shkëmbyer informacion të saktë dhe të verifikuar në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar dhe mënyrën e subjektet e kushteve të përcaktuara këtu si dhe duke koordinuar masat administrative dhe të tjera të marra sipas nevojës për zbulimin, parandalimin, shtypjen dhe hetimin e veprave penale të përcaktuara në nenin 2 si dhe duke filluar procedimin penal kundër personave të dyshuar për kryerjen e këtyre krimeve. Në veçanti, një Shtet Palë do të marrë masat e duhura për të informuar pa vonesë shtetet e tjera të përmendura në nenin 9 në lidhje me kryerjen e veprave penale të parashikuara në nenin 2, si dhe përgatitjet për të kryer vepra të tilla për të cilat ai ka mësuar si dhe për të informuar, aty ku është e përshtatshme, organizatat ndërkombëtare.

2. Shtetet Palë do të marrin masat e duhura në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar për të mbrojtur konfidencialitetin e çdo informacioni që ata marrin në fshehtësi në bazë të dispozitave të kësaj Konvente nga

një shtet tjetër palë ose nëpërmjet pjesëmarrjes në një aktivitet të kryer për zbatimin e kësaj Konvente. Nëse shtetet palë u japin informacion në fshehtësi organizatave ndërkombëtare, do të ndërmerren hapa për të siguruar që konfidencialiteti i këtij informacioni të mbrohet.

3. Shteteve Palë nuk do t'u kërkohet nga kjo Konventë të japin çdo informacion që nuk lejohet ta komunikojnë në përputhje me legjislacionin kombëtar ose që do të rrezikonte sigurinë e shtetit në fjalë ose mbrojtjen fizike të materialit bërthamor.

4. Shtetet Palë do të informojnë Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për autoritetet e tyre kompetente dhe pikat ndërlidhëse përgjegjëse për dërgimin dhe marrjen e informacionit të përmendur në këtë nen. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara do t'ua komunikojë këtë informacion në lidhje me autoritetet kompetente dhe pikat ndërlidhëse të gjitha Shteteve Palë dhe Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike. Këto autoritete dhe pika ndërlidhëse duhet të jenë të qasshme në mënyrë të vazhdueshme.

Neni 8

Për qëllime të parandalimit të veprave penale sipas kësaj Konvente, Shtetet Palë do të bëjnë çdo përpjekje për të miratuar masat e duhura për të siguruar mbrojtjen e materialit radioaktiv, duke marrë parasysh rekomandimet dhe funksionet përkatëse të Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike.

Neni 9

1. Çdo Shtet Palë do të marrë masa të tilla që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin e vet mbi veprat penale të përcaktuara në nenin 2 kur:

(a) Shkelja është kryer në territorin e atij shteti; ose

(b) Shkelja kryhet në bordin e një anijeje që mban flamurin e atij shteti ose në një avion i cili është i regjistruar sipas ligjeve të atij shteti në kohën kur është kryer vepra; ose

(c) Shkelja është kryer nga një shtetas i atij shteti.

2. Një Shtet Palë mund të vendosë gjithashtu juridiksionin e tij mbi çdo vepër të tillë kur:

(a) Shkelja është kryer kundër një shtetasi të atij shteti; ose

(b) Shkelja është kryer kundër një shteti ose objekti qeveritar të atij shteti jashtë vendit, duke përfshirë një ambasadë ose objekte të tjera diplomatike ose konsullore të atij shteti; ose

(c) Shkelja kryhet nga një person pa shtetësi, i cili ka vendbanimin e tij ose të saj të zakonshëm në territorin e atij shteti; ose

(d) Shkelja është kryer në një përpjekje për ta detyruar atë shtet të bëjë ose të përmbahet nga kryerja e çdo veprimi; ose

(e) Shkelja është kryer në bordin e një avioni që operohet nga qeveria e atij shteti.

3. Me ratifikimin, pranimin, miratimin ose aderimin në këtë Konventë, çdo Shtet Palë do të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për juridiksionin që ka vendosur sipas ligjit të tij kombëtar, në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni. Nëse ndodh ndonjë ndryshim, shteti palë në fjalë do të njoftojë menjëherë Sekretarin e Përgjithshëm.

4. Çdo Shtet Palë do të marrë gjithashtu masa të nevojshme për të vendosur juridiksionin e vet mbi veprat penale të përcaktuara në nenin 2 në rastet kur shkelësi i supozuar është i pranishëm në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë person te ndonjë prej Shteteve Palë që kanë vendosur juridiksionin e tyre në pajtim me paragrafin 1 ose 2 të këtij neni.

5. Kjo Konventë nuk përjashton ushtrimin e çdo juridiksioni penal të krijuar nga një Shtet Palë në përputhje me legjislacionin e tij kombëtar.

Neni 10

1. Me marrjen e informacionit se është kryer ose po kryhet një vepër penale e përcaktuar në nenin 2 në territorin e një Shteti Palë ose që një person që ka kryer ose që dyshohet se ka kryer një vepër të tillë mund të jetë i pranishëm në territorin e tij, Shteti Palë i interesuar do të marrë masat e nevojshme sipas legjislacionit kombëtar për të hetuar faktet e përfshira në informacion.

2. Pasi të bindet se rrethanat e justifikojnë këtë, Shteti Palë në territorin e të cilit është i pranishëm shkelësi apo shkelësi i supozuar do të marrë masat e duhura sipas ligjit kombëtar për të siguruar praninë e atij personi me qëllim ndjekjeje ose ekstradimi.

3. Çdo person ndaj të cilit merren masat sipas paragrafit 2 të këtij neni ka të drejtë:

(a) Të komunikojë pa vonesë me përfaqësuesin e duhur më të afërt të shtetit i të cilit ai person është shtetas ose që ka të drejtë të mbrojë të drejtat e atij personi ose, nëse ai person është person pa shtetësi, me shtetin në territorin e të cilit ai person banon zakonisht;

(b) Të vizitohet nga një përfaqësues i atij shteti;

(c) Të informohet për të drejtat e atij personi sipas nënparagrafëve (a) dhe (b).

4. Të drejtat e përmendura në paragrafin 3 të këtij neni do të ushtrohen në përputhje me ligjet dhe rregulloret e shtetit në territorin e të cilit është i pranishëm shkelësi ose shkelësi i supozuar, duke iu nënshtruar

dispozitave që ligjet dhe rregulloret e përmendura duhet të mundësojnë dhënien e efektit të plotë, për qëllimet për të cilat synohen të drejtat e dhëna sipas paragrafit 3.

5. Dispozitat e paragrafëve 3 dhe 4 të këtij neni nuk do të paragjykojnë të drejtën e çdo Shteti Palë që ka pretendim për juridiksion në përputhje me nenin 9, paragrafi 1 (c) ose 2 (c), për të ftuar Komitetin Ndërkombëtar të Kryqit të Kuq për të komunikuar dhe vizituar shkelësin e supozuar.

6. Kur një Shtet Palë, në përputhje me këtë nen, ka marrë një person në paraburgim, ai do të njoftojë menjëherë, drejtpërdrejt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, Shtetet Palë që kanë vendosur juridiksionin në përputhje me nenin 9, paragrafi 1 dhe 2 dhe nëse e sheh të këshillueshme, çdo Shtet tjetër Palë të interesuar, për faktin që ai person është në paraburgim dhe për rrethanat që justifikojnë ndalimin e atij personi. Shteti që bën hetimin e parashikuar në paragrafin 1 të këtij neni do të informojë menjëherë Shtetet Palë në fjalë për gjetjet e tij dhe do të tregojë nëse ka ndërmend të ushtrojë juridiksion.

Neni 11

1. Shteti Palë në territorin e të cilit është i pranishëm shkelësi i dyshuar, në rastet në të cilat zbatohet neni 9, nëse nuk e ekstradon atë person, do të jetë i detyruar, pa asnjë përjashtim dhe nëse vepra është kryer apo jo në territorin e tij, t'ia paraqesë çështjen pa vonesa të panevojshme autoriteteve të veta kompetente për qëllime të ndjekjes penale, nëpërmjet procedimeve në përputhje me ligjet e atij shteti. Këto autoritete do të marrin vendimin e tyre në të njëjtën mënyrë si në rastin e çdo vepre tjetër penale të një natyre të rëndë sipas ligjit të atij shteti.

2. Sa herë që një Shtet Palë i lejohet sipas legjislacionit kombëtar të ekstradojë ose përndryshe të dorëzojë një nga shtetasit e tij vetëm me kushtin që personi të kthehet në atë shtet për të vuajtur dënimin e vendosur si rezultat i gjykimit ose procedimit për të cilin është kërkuar ekstradimi ose dorëzimi i personit dhe ky shtet dhe shteti që kërkon ekstradimin e personit bien dakord me këtë opsion dhe me kushte të tjera që mund t'i konsiderojnë të përshtatshme, një ekstradim ose dorëzim i tillë me kusht do të jetë i mjaftueshëm për të përmbushur detyrimin e përcaktuar në paragrafin 1 të nenit aktual.

Neni 12

Çdo personi që mbahet në paraburgim ose në lidhje me të cilin është marrë ndonjë masë tjetër ose kryhet procedim në përputhje me këtë Konventë do t'i garantohet trajtim i drejtë, duke përfshirë gëzimin e të gjitha të drejtave dhe garancive në përputhje me ligjin e shtetit në territorin e të cilit ai

person është i pranishëm dhe zbatimin e dispozitave të së drejtës ndërkombëtare, duke përfshirë të drejtën ndërkombëtare të të drejtave të njeriut.

Neni 13

1. Veprat penale të përcaktuara në nenin 2 do të konsiderohen se përfshihen si vepra të ekstradueshme në çdo traktat ekstradimi që ekziston midis çdo një prej Shteteve Palë përpara hyrjes në fuqi të kësaj Konvente. Shtetet Palë marrin përsipër të përfshijnë vepra të tilla si vepra të ekstradueshme në çdo traktat ekstradimi që do të lidhet më pas ndërmjet tyre.
2. Kur një Shtet Palë që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një traktati merr një kërkesë për ekstradim nga një Shtet tjetër Palë me të cilin nuk ka traktat ekstradimi, Shteti Palë i kërkuar, sipas zgjedhjes së tij, mund ta konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për ekstradimin në lidhje me veprat e parashikuara në nenin 2. Ekstradimi do t'i nënshtrohet kushteve të tjera të parashikuara nga ligji i shtetit të kërkuar.
3. Shtetet Palë, të cilat nuk e kushtëzojnë ekstradimin me ekzistencën e një traktati, do t'i njohin krimet e parashikuara në nenin 2 si vepra të ekstradueshme ndërmjet tyre, në varësi të kushteve të parashikuara nga ligji i shtetit të kërkuar.
4. Nëse është e nevojshme, veprat e parashikuara në nenin 2 do të trajtohen, për qëllime të ekstradimit ndërmjet Shteteve Palë, sikur të ishin kryer jo vetëm në vendin ku kanë ndodhur, por edhe në territorin e shteteve që kanë vendosur juridiksionin në përputhje me nenin 9, paragrafët 1 dhe 2.
5. Dispozitat e të gjitha traktateve dhe marrëveshjeve të ekstradimit ndërmjet Shteteve Palë në lidhje me veprat penale të përcaktuara në nenin 2 do të konsiderohen të modifikuara midis Shteteve Palë në masën që ato janë të papajtueshme me këtë Konventë.

Neni 14

1. Shtetet Palë do t'i japin njëri-tjetrit masën më të madhe të ndihmës në lidhje me hetimet, procedurat penale ose të ekstradimit të ngritura në lidhje me veprat penale të përcaktuara në nenin 2, duke përfshirë ndihmën për marrjen e provave në dispozicion të tyre të nevojshme për procedurën.
2. Shtetet Palë do të përmbushin detyrimet e tyre sipas paragrafit 1 të këtij neni në përputhje me çdo traktat ose marrëveshje tjetër për ndihmën e ndërsjellë juridike që mund të ekzistojnë ndërmjet tyre. Në mungesë të traktateve ose marrëveshjeve të tilla, Shtetet Palë do t'i ofrojnë njëri-tjetrit ndihmë në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar.

Neni 15

Asnjë nga veprat penale të parashikuara në nenin 2 nuk do të konsiderohet, për qëllime ekstradimi ose të ndihmës juridike të ndërsjellë, si një vepër politike ose si një vepër e lidhur me një vepër politike ose si një vepër e frymëzuar nga motive politike. Prandaj, një kërkesë për ekstradim ose për ndihmë të ndërsjellë juridike bazuar në një vepër të tillë penale nuk mund të refuzohet vetëm me arsyetimin se ka të bëjë me një vepër politike ose një vepër penale të lidhur me një vepër politike ose një vepër të frymëzuar nga motive politike.

Neni 16

Asgjë në këtë Konventë nuk do të interpretohet si imponim i një detyrimi për të ekstraduar ose për të ofruar ndihmë juridike reciproke nëse Shteti Palë i kërkuar ka arsye thelbësore për të besuar se kërkesa për ekstradim për veprat penale të parashikuara në nenin 2 ose për ndihmë juridike reciproke në lidhje me këto vepra penale janë bërë me qëllim të ndjekjes ose dënimit të një personi për shkak të racës, fesë, kombësisë, origjinës etnike ose opinionit politik të atij personi ose që përmbushja e kërkesës do të shkaktonte paragjykim për pozicionin e atij personi për ndonjë nga këto arsye.

Neni 17

1. Një person i cili është i ndaluar ose është duke vuajtur një dënim në territorin e një Shteti Palë, prania e të cilit në një Shtet tjetër Palë kërkohet për qëllime të dëshmisë, identifikimit ose dhënies së ndihmës për marrjen e provave për hetimin ose ndjekjen penale të veprave sipas kësaj Konvente, mund të transferohet nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

(a) Personi jep lirisht pëlqimin e tij ose të saj të informuar; dhe

(b) Autoritetet kompetente të të dy shteteve bien dakord, në varësi të kushteve që këto shtete mund t'i konsiderojnë të përshtatshme.

2. Për qëllimet e këtij neni:

(a) Shteti në të cilin personi transferohet do të ketë autoritetin dhe detyrimin për ta mbajtur personin e transferuar në paraburgim, përveç rastit kur kërkohet ose autorizohet ndryshe nga shteti nga i cili është transferuar personi;

(b) Shteti në të cilin personi transferohet do të zbatojë pa vonesë detyrimin e tij për ta kthyer personin nën ndalimin e shtetit nga i cili është transferuar personi, siç është rënë dakord më parë, ose siç është rënë dakord ndryshe, nga autoritetet kompetente të të dy shteteve;

(c) Shteti në të cilin personi transferohet nuk do të kërkojë nga shteti nga i cili është transferuar personi të nisë procedurat e ekstradimit për kthimin e personit;

(d) Personi i transferuar do të marrë ulje për vuajtjen e dënimit në shtetin nga i cili është transferuar për kohën e kaluar në paraburgim të shtetit në të cilin ai ose ajo është transferuar.

3. Me përjashtim të rastit kur shteti palë nga i cili do të transferohet një person në përputhje me këtë nen bie dakord, ai person, pavarësisht nga shtetësia e tij ose saj, nuk do të ndiqet penalisht, as do të ndalohej e as nuk do t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë së tij/saj personale në territorin e shtetit në të cilin ai person është transferuar në lidhje me aktet ose dënimet para largimit të tij ose të saj nga territori i shtetit nga i cili është transferuar ky person.

Neni 18

1. Pas kapjes ose marrjes së kontrollit të materialit radioaktiv, pajisjeve ose objekteve bërthamore, pas kryerjes së një vepre penale të parashikuar në nenin 2, Shteti Palë që zotëron këto sende do të:

(a) Ndërmarrë hapa për ta bërë të padëmshëm materialin radioaktiv, pajisjen ose objektin bërthamor;

(b) Sigurojë që çdo material bërthamor të mbahet në përputhje me masat mbrojtëse të zbatueshme të Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike; dhe

(c) Ketë parasysht rekomandimet e mbrojtjes fizike dhe standardet e shëndetit dhe sigurisë të publikuara nga Agjencia Ndërkombëtare e Energjisë Atomike.

2. Pas përfundimit të çdo procedimi lidhur me një vepër penale të përcaktuar në nenin 2 ose më herët nëse kërkohet nga ligji ndërkombëtar, çdo material radioaktiv, pajisje ose objekt bërthamor do të kthehet, pas konsultimeve (në veçanti, në lidhje me mënyrën e kthimit dhe ruajtjes) me Shtetet Palë të interesuara të Shteti Palë të cilit i përket, të Shteti Palë të cilit personi fizik ose juridik që zotëron një material, pajisje ose objekt të tillë radioaktiv është shtetas ose rezident ose shteti palë nga territori i të cilit është vjedhur ose përndryshe marrë në mënyrë të kundërligjshme.

3. (a) Kur një Shtet Palë është e ndaluar nga ligji kombëtar ose ndërkombëtar të kthejë ose pranojë një material të tillë radioaktiv, pajisje ose objekt bërthamor ose kur Shtetet Palë të interesuara bien dakord për këtë, në zbatim të paragrafit 3(b) të këtij neni, shteti palë që zotëron materialin radioaktiv, pajisjet ose objektet bërthamore do të vazhdojë të ndërmarrë hapat e përshkruar në paragrafin 1 të këtij neni; materiale të tilla radioaktive, pajisje ose objekte bërthamore do të përdoren vetëm për qëllime paqësore;

(b) Kur nuk është e ligjshme që Shteti Palë që zotëron material radioaktiv, pajisje ose objekte bërthamore t'i zotërojë ato, ai shtet

do të sigurojë që ato të vihen sa më shpejt të jetë e mundur në zotërimin e një shteti për të cilin një zotërim i tillë është i ligjshëm dhe i cili, sipas rastit, ka dhënë garanci në përputhje me kërkesat e paragrafit 1 të këtij neni në konsultim me atë shtet, me qëllimin për ta bërë atë të padëmshëm; materiale të tilla radioaktive, pajisje ose objekte bërthamore do të përdoren vetëm për qëllime paqësore.

4. Nëse materiali radioaktiv, pajisjet ose objektet bërthamore të përmendura në paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni nuk i përkasin ndonjë prej Shteteve Palë ose një shtetasi ose rezidenti të një shteti palë ose nuk janë vjedhur ose përfituar në mënyrë të paligjshme nga territorin e një Shteti Palë ose nëse asnjë shtet nuk është i gatshëm të marrë sende të tilla në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni, një vendim i veçantë në lidhje me disponimin e tij, në zbatim të paragrafit 3 (b) të këtij neni, do të merret pas konsultimeve ndërmjet shteteve të interesuara dhe çdo organizate ndërkombëtare përkatëse.

5. Për qëllimet e paragrafëve 1, 2, 3 dhe 4 të këtij neni, Shteti Palë që zotëron materialin radioaktiv, pajisjen ose objektin bërthamor mund të kërkojë ndihmën dhe bashkëpunimin e Shteteve të tjera Palë, në veçanti të Shteteve Palë të interesuara dhe çdo organizate ndërkombëtare përkatëse, në veçanti të Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike. Shtetet Palë dhe organizatat ndërkombëtare përkatëse nxiten të ofrojnë ndihmë sipas këtij paragrafi në masën maksimale të mundshme.

6. Shtetet Palë të përfshira në asgjësimin ose mbajtjen e materialit radioaktiv, pajisjes ose objektit bërthamor në përputhje me këtë nen do të informojnë Drejtorin e Përgjithshëm të Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike për mënyrën në të cilën është asgjësuar ose mbajtur një artikull i tillë. Drejtori i Përgjithshëm i Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike do t'ua transmetojë informacionin Shteteve të tjera Palë.

7. Në rast të ndonjë shpërndarjeje në lidhje me një vepër penale të përcaktuar në nenin 2, asgjë në këtë nen nuk do të ndikojë në asnjë mënyrë rregullat e së drejtës ndërkombëtare që rregullojnë përgjegjësinë për dëmtimin bërthamor ose rregulla të tjera të së drejtës ndërkombëtare.

Neni 19

Shteti Palë ku shkelësi i supozuar ndiqet penalisht, në përputhje me legjislacionin kombëtar ose procedurat e zbatueshme, do t'ia komunikojë rezultatin përfundimtar të procedurës Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do t'ua transmetojë informacionin Shteteve të tjera Palë.

Neni 20

Shtetet Palë kryejnë konsultime me njëri-tjetrin drejtpërdrejt ose nëpërmjet Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, me asistencën e

organizatave ndërkombëtare sipas nevojës, për të siguruar zbatimin e efektshëm të kësaj Konvente.

Neni 21

Shtetet Palë do të përmbushin detyrimet e tyre sipas kësaj Konvente në një mënyrë që të jetë në përputhje me parimet e barazisë sovrane dhe integritetit territorial të shteteve dhe atë të mosndërhyrjes në punët e brendshme të shteteve të tjera.

Neni 22

Asgjë në këtë Konventë nuk i jep të drejtë një Shteti Palë të ndërmarrë në territorin e një Shteti tjetër Palë ushtrimin e juridiksionit dhe kryerjen e funksioneve të cilat janë të rezervuara ekskluzivisht për autoritetet e atij Shteti tjetër Palë nga legjislacioni i tij kombëtar.

Neni 23

1. Çdo mosmarrëveshje ndërmjet dy ose më shumë Shteteve Palë në lidhje me interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente, e cila nuk mund të zgjidhet me negociim brenda një kohe të arsyeshme, me kërkesë të njërit prej tyre, do t'i paraqitet arbitrazhit. Nëse, brenda gjashtë muajve nga data e kërkesës për arbitrazh, palët nuk janë në gjendje të bien dakord për organizimin e arbitrazhit, secila prej këtyre palëve mund t'ia referojë mosmarrëveshjen Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë, me kërkesë, në përputhje me Statutin e Gjykatës.

2. Çdo shtet, në momentin e nënshkrimit, ratifikimit, pranimit ose miratimit të kësaj Konvente ose aderimit në të, mund të deklarojë se nuk e konsideron veten të detyruar nga paragrafi 1 i këtij neni. Shtetet e tjera palë nuk do të jenë të detyruara nga paragrafi 1 në lidhje me çdo shtet palë që ka bërë një rezervë të tillë.

3. Çdo shtet që ka bërë një rezervë në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni, mund ta tërheqë atë rezervë në çdo kohë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 24

1. Kjo Konventë do të jetë e hapur për nënshkrim nga të gjitha shtetet nga 14 shtatori 2005 deri më 31 dhjetor 2006 në selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork.

2. Kjo Konventë do t'i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose miratimit. Instrumentet e ratifikimit, të pranimit ose të miratimit, do të dorëzohen te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

3. Kjo Konventë do të jetë e hapur për aderim nga çdo shtet. Instrumentet e aderimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 25

1. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë pas datës së dorëzimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

2. Për çdo shtet që ratifikon, pranon, miraton ose aderon në Konventë pas dorëzimit të instrumentit të njëzet e dytë të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, Konventa do të hyjë në fuqi në ditën e tridhjetë pas dorëzimit nga ky shtet i instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit.

Neni 26

1. Një Shtet Palë mund të propozojë një amendament të kësaj Konvente. Amendamenti i propozuar do t'i paraqitet dorëzuesit , i cili ia qarkullon menjëherë të gjitha Shteteve Palë.

2. Nëse shumica e Shteteve Palë i kërkon dorëzuesit të thërrasë një konferencë për të shqyrtuar amendamentet e propozuara, dorëzuesi do të ftojë të gjitha Shtetet Palë të marrin pjesë në një konferencë të tillë që të fillojë jo më shpejt se tre muaj pas lëshimit të ftesave.

3. Konferenca do të bëjë çdo përpjekje për të siguruar që ndryshimet të miratohen me konsensus. Nëse kjo nuk është e mundur, amendamentet do të miratohen nga dy të tretat e shumicës së të gjitha Shteteve Palë. Çdo amendament i miratuar në konferencë do të qarkullohet menjëherë nga dorëzuesi tek të gjitha Shtetet Palë.

4. Amendamenti i miratuar në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni do të hyjë në fuqi për çdo Shtet Palë që dorëzon instrumentin e tij të ratifikimit, pranimit, aderimit ose miratimit të amendamentit në ditën e tridhjetë pas datës në të cilën dy të tretat e Shteteve Palë kanë dorëzuar instrumentin e tyre përkatës. Më pas, amendamenti do të hyjë në fuqi për çdo Shtet Palë në ditën e tridhjetë pas datës në të cilën ai shtet dorëzon instrumentin e tij përkatës.

Neni 27

1. Çdo Shtet Palë mund ta shpallë të pavlefshme këtë Konventë me një njoftim me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.
2. Shpallja e pavlefshmërisë do të hyjë në fuqi një vit pas datës në të cilën njoftimi është marrë nga Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Neni 28

Originali i kësaj Konvente, tekstet e së cilës janë në arabisht, kinezisht, anglisht, frëngjisht, rusisht dhe spanjisht janë njëloj autentike, do të dorëzohet pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do t'u dërgojë kopje të vërtetuar të gjitha shteteve.

NË DËSHMI TË KËSAJ, të nënshkruarit, të autorizuar siç duhet nga qeveritë e tyre përkatëse, kanë nënshkruar këtë Konventë, të hapur për nënshkrim në selinë e Kombeve të Bashkuara në Nju Jork më 14 shtator 2005.